

Efecte periculoase ale câmpurilor electromagnetice - Interviu cu Prof. Dr. Olle Johansson -

Câmpurile electromagnetice invizibile prezintă pericole imense pentru viața și integritatea corporală. Deoarece sunt minimalizate și negate, majoritatea oamenilor nu sunt conștienți de nocivitatea lor. Aceasta variază de la efecte clar dovedite asupra reproducerii umane până la dispariția populației de insecte, care este esențială pentru supraviețuire

Toate aceste câmpuri electromagnetice au o expunere ridicată la radiații, iar cea mai mică creștere, în comparație cu fondul natural, o reprezintă câmpurile magnetice frecvente care provin de la cablurile din interior sau exterior. În comparație cu fondul natural, doar că aceste câmpuri sunt de 100 de milioane de ori mai mari. Dispozitivele purtate foarte aproape sau pe corp duc automat la o expunere mult, mult mai mare decât dispozitivele aflate la distanță. Dacă vă uitați la realitate, așa cum am spus, nu observați o creștere a frecvenței tumorilor cerebrale. Ceea ce vedeți este o reducere dramatică a spermatozoizilor. Probabil că știți că anul trecut, în Statele Unite, s-a raportat că peste 90 % dintre bondari au dispărut. Iar anul acesta, în Canada, s-a raportat că mai mult de 90% din albinele de miere au dispărut.

În următorul interviu cu Prof. Dr. Johansson, veți afla ce are de spus în calitate de autoritate în domeniul câmpurilor electromagnetice.

Dr. Johansson a fost profesor conferențiar universitar și șef al Departamentului de Dermatologie Experimentală, Divizia de Neuroștiințe, la renumitul Institut Karolinska din Stockholm, un organism de referință al OMS. El este una dintre cele mai înalte autorități mondiale în ceea ce privește ceea ce se știe despre efectele câmpurilor electromagnetice de frecvență de rețea și de radiofrecvență și efectele nocive ale acestora asupra sănătății umane, animale și a mediului. A început să cerceteze acest subiect în urmă cu mai bine de 30 de ani și de atunci a publicat sute de lucrări științifice.

Organizația Mondială a Sănătății a clasificat oficial aceste câmpuri electromagnetice și expunerea la radiații ca fiind cancerigene.

Astăzi avem onoarea de a discuta cu profesorul Olle Johansson din Suedia. Domnule profesor Johansson, vă mulțumim foarte mult pentru că v-ați făcut disponibil pentru acest interviu.

Olle Johansson: Ei bine, vă mulțumesc foarte mult. Este o mare onoare să mă aflu aici, în această seară, pentru a vorbi despre unele dintre problemele care știu că vă interesează. În primul rând, vă rugăm să ne vorbiți puțin despre dumneavoastră și despre cercetările dumneavoastră în domeniul radiațiilor nocive.

Bine, mi-am început studiile medicale la Institutul Karolinska din Stockholm, Suedia, în 1972. Iar în 1973 m-am alăturat unui grup de cercetare condus de profesorul asistent Tomas

Hökfelt și am început să studiem sistemul nervos central și periferic și conținutul său de diferite molecule transmițătoare sau mesageri. Anii au trecut și mi-am prezentat teza de doctorat, care se referea la așa-numiții neuroni care conțin peptide în sistemul nervos central și periferic.

Sistemul nervos central este, bineînțeles, creierul și măduva spinării, iar sistemul nervos periferic este reprezentat de nervii din corp din afara creierului și a măduvei spinării. După aceea, este obișnuit la fiecare universitate să te profileze, adică să alegi un subiect complet diferit pentru a nu concura mai departe cu supervizorul tău și cu grupul tău de cercetare anterior. Și m-am gândit să trec de la diferite animale de laborator la oameni, ceea ce, după cum știți, este destul de rar ca un animal de laborator. Și apoi am ajuns să studiem, de exemplu, pielea umană, mucoasa orală umană și mucoasa vaginală. Acest lucru a însemnat că am fost foarte limitat în alegerea materialului de studiu.

Dar am continuat să studiem pielea normală, sănătoasă, și s-a dovedit că putem adăuga destul de multă muncă. Oamenii au fost foarte interesați și, în curând, dermatologii clinicieni au venit la noi și ne-au spus: "Hei, nu ați putea studia psoriazisul sau melanomul malign al pielii, de exemplu?".

Și da, bineînțeles că am fost foarte interesați. Iar acest lucru a oferit platforma care ne-a pus într-o poziție unică, așa spune eu, deoarece la sfârșitul anilor 1970 au existat rapoarte, mai întâi din Norvegia și Statele Unite, despre persoane care începuseră să folosească noile computere personale cu ecranele lor și care aveau iritații ale pielii, erupții cutanate, dureri înțepătoare, roșeață, senzații de căldură și altele asemenea.

Apoi am inventat sau am introdus termenul de "dermatită de ecran", ceea ce înseamnă că ecranul interacționează într-un anumit fel cu pielea umană și provoacă aceste reacții. Era ca și cum aceștia ar fi stat la soare, dar era în mijlocul iernii și, după cum știți, aici, în Suedia, de exemplu, nu prea este soare în decembrie. Și totuși au avut acest fel de erupție solară, o ușoară iritație a pielii. Așadar, ipoteza noastră de lucru a fost că radiațiile, câmpurile electromagnetice, într-un fel sau altul, poate în combinație cu substanțele chimice eliberate de aceste dispozitive, interacționează cu pielea umană și o alertează să reacționeze la fel cum am reacționat noi la soare, de exemplu. Colegilor mei li s-a părut foarte ciudat, pentru că ei nu vedeau deloc lucrurile așa. În schimb, au spus că persoanele care credeau că au reacții cutanate din cauza radiațiilor de pe ecranul calculatorului erau doar femei aflate la postmenopauză. Aceasta a fost prima explicație dată de medicii clinicieni. Apoi, bărbații au intrat curând în scenă, așa că oamenii au început rapid să spună: Nu, nu, nu, nu, nu era vorba despre fenomenul menopauzei.

Acest lucru se datorează faptului că aceste persoane au un nivel de educație destul de scăzut. Atunci când fac cunoștință cu dispozitive noi, sunt stresați, le este frică și de aceea apar aceste reacții psihosomatice.

Ipocondrie pură.

Da, exact! Și apoi, în curând, aici, în Suedia și în alte părți, au apărut profesori, avocați și politicieni care au spus lumii: Nu, și noi avem aceste reacții, chiar dacă avem un nivel foarte ridicat de educație. Și atunci acești experți clinici, și așa numiții experți în ghilimele, au spus foarte repede: nu, nu, nu, nu, nu, noi am vrut de fapt să spunem opusul: sunt, desigur, oamenii cu un nivel ridicat de educație, și ei așteaptă prea mult de la computerul și imprimanta lor, iar când se blochează și nu funcționează, se enervează și se supără și se stresează, și de aceea au aceste reacții cutanate și toate astea.

De ce se grăbesc să respingă atât de repede posibilitatea unor daune chimice sau de radiații și se concentrează pe partea psihologică?

Da, aceasta a devenit o întrebare centrală pentru mine, pentru că mi-am dat seama că acestea nu erau explicații, ci doar o încercare a acestor oameni de a ascunde pur și simplu

faptele sub preș și de a le ignora. Și nu puteam să înțeleg cine a spus de fapt că ar trebui să procedăm în acest fel. Nu eram angajat ca om de știință și, bineînțeles, acești medici nu aveau o pregătire științifică la fel de bună ca a mea, dar am fost totuși fascinat de acest punct de vedere. Și au vorbit, de asemenea, despre imaginație, de exemplu. Au vorbit despre condiționarea pavloviană și despre faptul că ar putea fi vorba doar de climatul psihosocial. Și ceea ce au descoperit în cele din urmă acești “clinicieni” a fost ceva ce chiar și eu aș putea spune: Da, este plauzibil - și anume că a fost într-adevăr greșeala lor. Oamenii precum reporterii, jurnaliștii, cei care fac videoclipuri, podcast-uri, orice ar face - ar face ca oamenii să se gândească la faptul că poate și ei ar avea aceste reacții.

Corect, aș putea paria că cel mai probabil ați fost acuzat că ați sporit reacțiile psihosomatice prin activismul dumneavoastră.

Da, mai ales mass-media. În știință, se numește psihoză provocată de mass-media. Și, ca om de știință în domeniul neuroștiințelor, am spus: Da, este posibil, dar este foarte ușor de studiat pentru a vedea dacă este cazul. Așa că am luat șobolani și i-am expus la același tip de câmpuri electromagnetice. Pe scurt, am observat exact aceleași modele de răspuns celular și molecular, chiar dacă șobolanii nu ne ascultă pe noi doi. Ei nu citesc ziare, nu ascultă radioul, nu se uită la televizor - și totuși au prezentat aceleași reacții.

Și atunci am înțeles: Nu, toate aceste explicații nu au avut nicio valoare. Daunele provocate de radiații sunt cele pe care ar trebui să le avem ca ipoteză de lucru. Și, bineînțeles, și s-ar putea să anticipez puțin, dar acest lucru a deschis, de asemenea, un domeniu mult, mult mai mare, și anume domeniul sănătății și al reacțiilor și efectelor biologice la câmpurile electromagnetice artificiale.

Corect, de la telefonul mobil, de la routerul WIFI, de la alarma fără fir pentru bebeluși, de la contoarele inteligente fără fir și așa mai departe. Da, și mă refer la practic tot ceea ce aveți în mediul dumneavoastră vă iradiază cu câmpuri electromagnetice artificiale. Și este foarte important să ne amintim: câmpurile în care vă aflați acum, de exemplu, și eu mă aflu, pot proveni de la lămpile din camera dumneavoastră, de la cablurile computerului, de la orice aveți și de la telefonul mobil. Toate aceste câmpuri electromagnetice au o expunere mare la radiații, iar cea mai mică sau cea mai slabă creștere, în comparație cu fondul natural, sunt câmpurile magnetice frecvente pe care le primiți de la cablurile din interior sau din exterior. Și în comparație cu fondul natural, este vorba doar că aceste câmpuri sunt de 100 de milioane de ori mai mari.

Este interesant că spuneti asta. Pentru că am discutat acest lucru cu unele persoane și mi-au spus că sursele naturale de radiații provin din diferite părți ale mediului nostru natural, de la soare, din cosmos, de pe pământ, din aerul înconjurător, și sunt la fel de puternice. Așa că au spus: nu este absolut deloc adevărat, primim radiații mult mai mari de la aceste lucruri artificiale.

Da, și este de asemenea important să luăm în considerare soarele, de exemplu. Pentru că este într-adevăr foarte periculos pentru ființele vii de pe această planetă. De aceea, majoritatea speciilor evită soarele ca pe o ciumă. Iar restul, noi, cei care trebuie să ieșim afară, avem o piele, sau copacul are o scoarță. În ea există pigmenți care împiedică o parte din razele soarelui să intre. Dar dacă ies la soare la începutul primăverii, de exemplu, peste câteva luni, voi avea arsuri solare și o reacție inflamatorie. Acest lucru se datorează faptului că soarele natural a fost întotdeauna acolo, iar viața de pe planetă a avut la dispoziție 3,8 miliarde de ani pentru a se adapta la el și încă nu a făcut-o. Așa că oamenii îl evită ca pe ciumă. Acesta este un argument și este important de asemenea să înțelegem totodată că aceste câmpuri și semnale de radiații artificiale sunt complet artificiale. Ele sunt foarte diferite în ceea ce privește pulsația, modularea, conținutul de frecvență, polarizarea etc., etc., etc. Și ce dispozitive ați pune în capul listei de dispozitive periculoase sau potențial periculoase?

Mă gândesc la cuptoarele cu microunde, computere, contoare inteligente, telefoane mobile de bază, telefoane inteligente, rețele WIFI, Bluetooth, căști fără fir, linii electrice, linii telefonice, unde radio, raze X, scanere CT, RMN-uri, traiul în apropierea unei centrale nucleare. Căruia dintre acești factori credeți că trebuie să acordăm o atenție deosebită? Da, este foarte dificil să discutăm și să comparăm diferite dispozitive. Bineînțeles, o centrală nucleară este sigură doar până când explodează. Da, deci acest lucru este important. Dar eu aș pune problema în felul următor: Dispozitivele pe care le purtați foarte aproape sau pe corp duc automat la o expunere mult, mult mai mare decât dispozitivele care sunt la distanță. Și de multe dintre dispozitivele la care ne gândim aici, oamenii nu vor avea niciodată nevoie, sperăm că noi doi nu vom avea niciodată nevoie să facem o tomografie computerizată, de exemplu. Așa că nu ne vom confrunta niciodată cu așa ceva. Și chiar și pentru un pacient, în cazuri individuale, vor fi expuneri scurte, iar beneficiile depășesc, desigur, riscurile posibile ale acestui tip de investigație. Dar apoi, desigur, a fost vorba despre lucruri precum telefoanele mobile. Ați menționat, de asemenea, cuptoarele cu microunde. Din nou, majoritatea oamenilor le folosesc foarte rar și pentru perioade scurte de timp. Dar mă gândesc la tinerii care lucrează în magazinele de hamburgeri, de exemplu. Aceștia au adesea cuptoare cu microunde industriale care încălzesc un hamburger în câteva secunde, la o putere foarte mare, și le au adesea chiar în fața frunții. Și este interesant să citim de câțiva ani - sau poate mai mult, acum 10 sau 20 de ani - despre noi tipuri de leziuni ale creierului în frunte la tineri. Și am încercat să-i întreb pe doctori: "I-ați întrebat ce meserie au? De exemplu, dacă au lucrat într-un restaurant de hamburgeri? Dar ei nu făcuseră niciodată acest sondaj, așa că nu știau.

Care este cel mai mare pericol de a fi atât de aproape de aceste dispozitive? Să ai un telefon mobil în buzunar, atât de aproape de testicule, care este riscul de a-l avea la tine toată ziua? Poate chiar cancer?

Știți, ideea este că, așa cum am spus, am lucrat toată viața mea la Institutul Karolinska, care este cunoscut pentru acordarea Premiului Nobel în fiziologie sau medicină.

Când am lucrat acolo, am învățat să lucrăm după un model numit modelul consensului și să abordăm întotdeauna diferitele probleme în consecință. Ați subliniat ceva foarte interesant aici: Dacă ne uităm la realitate, așa cum am mai spus, nu vedem o creștere a incidenței tumorilor cerebrale. Puteți vedea o reducere dramatică a spermatozoizilor. Și atunci nu este atât de neverosimil să ne întrebăm: cu ce are de-a face acest lucru? S-au făcut experimente în care sperma a fost expusă la telefoane mobile? Da, am făcut. Și apoi ce s-a întâmplat? Spermatozoizilor nu le-a plăcut. Au fost deteriorați, le-a scăzut mobilitatea și le-a fost afectată morfologia [forma/structura].

Și așa mai departe, și așa mai departe, și așa mai departe, știți. Și eu sunt primul care spune: "Ei bine, aceste studii nu sunt complete. Ele trebuie să fie repetate. Timp de mulți ani am încercat să aflu la Institutul Karolinska, care este un organism de referință pentru Organizația Mondială a Sănătății în ceea ce privește fertilitatea masculină, dacă este permisă expunerea spermei la radiațiile emise de telefoanele mobile pentru a vedea ce se întâmplă. Și am fost întotdeauna refuzat cu un "Nu, mulțumim". Nu ar trebui să facem așa ceva. Și, bineînțeles, asta a fost obositor. Și încă mai cred că trebuie să repetăm aceste studii și să vedem dacă acesta ar putea fi unul dintre motivele pentru acest declin dramatic și reducerea ulterioară a fertilității.

Și tocmai am citit acum o săptămână că un om de știință american a subliniat că, probabil, începând cu anul 2050, cuplurile vor putea concepe doar prin inseminare artificială, unde spermatozoizii buni sunt selectați și aduși împreună cu un ovul bun și sănătos. Iar acest lucru nu mai este așa cum era acum câțiva ani. Așadar, avem de-a face cu o mare problemă aici, și aceasta este, cu tot respectul pentru pacienții cu cancer, o problemă mult mai mare.

Și nu uitați: nu suntem singura specie cu testicule. Anul acesta am primit rapoarte din Anglia despre o reducere a calității spermei, chiar și la câinii folosiți pentru reproducere.

Așadar, vedeți, și este normal să ne întrebăm: ar putea exista un factor de mediu care să fie același pentru câini și pentru mine și pentru voi? Scuzați-mă dacă sunt puțin cam direct, dar am exclus mâncarea pentru câini, de exemplu, pentru că nu cred că noi doi mâncăm mâncare pentru câini. Am putea exclude o mulțime de alte lucruri pe care nu le avem în comun cu un câine. Dar atunci avem și o listă de lucruri pe care, desigur, le avem în comun cu un câine, de exemplu, expunerea la radiații provenite din câmpuri electromagnetice produse de om.

Povestiți-ne despre experiența dvs. cu femeia din tren. Am auzit asta într-un alt interviu. A fost o poveste grozavă. Este o poveste scurtă, dacă ne-o puteți spune. Iar la sfârșit aș vrea să știu de ce ați avertizat-o.

Anul trecut, în martie, m-am urcat într-un tren de navetiști aici, în Stockholm. Și cum nimeni nu știe cine sunt, profit întotdeauna de această ocazie pentru a educa și informa oamenii. De exemplu, când am fost în Statele Unite în 2019, am ținut o lungă discuție cu un șofer de taxi. Acesta a fost foarte interesat.

În ce oraș ați fost?

Eram în Philadelphia la acea vreme. Am străbătut o distanță foarte lungă cu mașina. Iar la final a refuzat să accepte plata, deoarece a considerat că prelegerea a fost foarte interesantă și importantă. Dar acum să revenim la trenul de navetiști: m-am urcat și m-am așezat lângă o doamnă foarte elegantă, în vârstă de 60 de ani. M-am aplecat spre ea și i-am spus: "Văd că aveți în mână unul dintre acele smartphone-uri. Știați că Organizația Mondială a Sănătății din Geneva, Elveția, a clasificat radiațiile care intră și ies din telefonul dvs. mobil ca fiind cancerigene?". Iar ea, ei bine, ați putea spune, a izbucnit. Era foarte supărată pe mine, țipând la mine și spunându-mi că ar trebui practic să mă duc dracului și că ar trebui să-mi văd de treaba mea și că nu știu nimic. Așa că ar trebui să-mi țin pur și simplu gura.

Și apoi am spus: "Ei bine, stați, aveți acest smartphone. Nu ai putea să folosești funcția Google și să cauți pe Google OMS, tumoare pe creier și telefon mobil?". Și ea a făcut-o și a rămas tăcută timp de un minut sau două. Apoi s-a uitat încet la mine și a spus: "Ei bine, totul este acolo. Aveți perfectă dreptate", a spus ea, "Totul este aici, văd, citesc. Și acum mă înfurii din nou", a spus ea, "Nu pe tine, ci mă înfurii pe propriul meu parlament, pe guvernul meu și pe autoritățile mele de sănătate. De ce nu m-au informat despre asta? Vedeți, eu nu sunt doar mamă, ci și bunică. Iar săptămâna trecută", a spus ea, "i-am dăruit nepotei mele de 12 ani un telefon mobil nou, iar acum regret."

Și atunci a trebuit să părăsesc trenul. Așa că nu știu cum a continuat povestea ei după aceea. Dar simt că trebuie să plantez niște semințe spirituale în fundul creierelor oamenilor și poate să le distrag atenția de la ceea ce fac de obicei, navigând pe internet și așa mai departe, și să îi fac să gândească. Cam asta este tot.

Da, un pic de evanghelizare stradală, nu-i așa?

Da, da, exact.

Știți, este prima dată când aud această poveste. Mă gândeam la momentul în care, cred că erați în Stockholm, în mijloacele de transport în comun, și era o femeie cu soțul ei și căuta pătuțuri. Vă amintiți acea poveste?

Nu...

S-ar putea să fi fost acum câțiva ani. Ea căuta un pătuț și i-a spus soțului ei: "Nu-ți face griji, suntem în Suedia, nu vom avea probleme..."

Oh, da, da, da, da, exact. Și vorbeau despre achiziționarea unui astfel de babyfon pentru bebeluși și cred că soțul ei avea câteva întrebări. Iar ea i-a făcut semn cu mâna și a spus: "Ei bine, suntem în Suedia. Ei nu ar permite niciodată ceva periculos. Și atunci m-am aplecat și

am informat-o despre câmpurile și semnalele electromagnetice și despre ceea ce ar putea însemna pentru micuțul bebeluș. Iar recomandarea mea a fost, bineînțeles, să țineți copilul cu dumneavoastră în loc să-l monitorizați cu unul dintre acele monitoare wireless pentru bebeluși.

Întotdeauna am crezut că într-o democrație precum Statele Unite, Suedia, Canada sau alte țări, în calitate de consumator, de alegător, nu trebuie să înveți totul de unul singur. Dacă mă duc la un magazin și cumpăr o conservă de mază verde, ar trebui să fie fără riscuri pentru mine. Nu ar trebui să fiu nevoit să citesc toate informațiile de fond despre aditivi, coloranți, substanțe chimice și așa mai departe. Ar trebui să fiu pur și simplu foarte, foarte sigur în acea situație. Și de aceea cred că este necinstit să nu-i informăm pe oameni atunci când cumpără, de exemplu, un dispozitiv de monitorizare a bebelușilor: "Dar gândiți-vă la asta...". Și vreau să spun că într-un magazin nici măcar nu se discută despre asta. Bineînțeles că acest dispozitiv este vândut ca fiind sigur, indiferent dacă este sigur sau nu.

Chiar și oamenii care lucrează acolo cred în produsul lor. Și nu își fac griji dacă ar putea afecta sperma, copiii, polenizatorii, bacteriile sau celulele plantelor. Nu, ei nu-și fac griji în privința asta.

Scăderea populației de insecte se datorează creșterii radiațiilor în societate?

Aceasta este una dintre principalele mele preocupări în știință. Am până și un link pentru un apel la donații pe care oamenii îl pot folosi dacă doresc să ne sprijine. Și pot să vă spun că avem nevoie disperată de sprijin, pentru că este foarte dificil să obținem finanțare, mai ales dacă ești pensionar ca mine. Încercăm să analizăm exact acest lucru. Și, din nou, facem replici, deoarece există deja oameni de știință care au demonstrat că polenizatorilor, cum ar fi albinele, nu le plac radiațiile telefoanelor mobile și dispozitivele de telefonie mobilă.

Probabil că știți că anul trecut s-a raportat în Statele Unite că peste 90% dintre bondari au dispărut. Iar anul acesta s-a raportat în Canada că peste 90% din albinele de miere au dispărut. Iar în Europa cifra este mult - în ghilimele - "mai mică". Am pierdut "doar" aproximativ 80 % din toți polenizatorii. Așadar, aceasta este o afacere mare, mult, mult mai mare decât orice alegeri prezidențiale sau Cupa Mondială de fotbal. Pentru că, fără polenizatori, depozitele de alimente vor fi destul de goale. Și există o fotografie foarte cunoscută pe internet cu un magazin alimentar american. Vedeți aceste rafturi fantastice cu fructe, nuci, legume. Și apoi se scot toate lucrurile care depind de polenizatori, cum ar fi albinele și bondarii, iar magazinul este practic gol.

Și dacă asta nu provoacă teamă în oameni, atunci nu știu ce altceva ar putea ajuta.

Da, da, ei bine, îi încurajez pe telespectatorii noștri să se uite în descrierea emisiunii de mai jos și vom include linkul către organizația dumneavoastră care face această cercetare.

Vă mulțumesc foarte mult!

Da, ei bine, Dr. Johansson, a fost cu adevărat minunat să vorbesc cu dumneavoastră. Mi-a plăcut foarte mult acest interviu și abia aștept să îl văd pe Kla.TV. Vă mulțumesc foarte mult!

de la ug/avr

Link către proiectul de cercetare al lui Olle Johansson: <https://research.radiation.dk/>

de ug/avr

Surse:

Link către proiectul de cercetare al lui Olle Johansson: <https://research.radiation.dk/>

OMS: Radiațiile telefoanelor mobile sunt "posibil cancerigene"

<https://www.scinexx.de/news/technik/who-radiatia-mobilă-poate-cauza-cancer/>

Dr. Olle Johansson: unul dintre cei mai mari cercetători al efectelor câmpurilor electromagnetice asupra sănătății <https://noxtak.com/dr-olle-johansson-one-of-the-cei-mai-mari-cercetatori-de-afectele-emf-în-sănătate-2/>

S-ar putea să te intereseze și:

Kla.TV – celelalte știri ... libere – independente – necenzurate ...

- despre ce nu ar trebui să tacă mass-media ...
- Lucruri puțin auzite – de la popor, pentru popor! ...
- Informații noi în mod regulat www.kla.tv/ro

Rămâneți pe recepție – se merită!

Abonament gratuit la newsletter-ul nostru de e-mail : www.kla.tv/abo-en

Sfat pentru securitate:

Din păcate vocile contra sunt cenzurate și șterse tot mai mult.
Atâta vreme cât nu raportăm conform ideologiei și intereselor mediei mainstream,
ne aflăm în mod constant în riscul de a se găsi pretexte pentru închiderea sau dăunarea
Kla.TV.

Așa că alătură-te unei rețele independente de internet astăzi! Apasă aici:
www.kla.tv/vernetzung&lang=en

Licență: *Licență Creative Commons cu Atribuire*

Distribuirea și reproducerea materialelor este încurajată cu menționarea sursei.
Materialul nu poate fi prezentat într-un mod scos din context.
Folosirea materialelor de către instituțiile finanțate din bani publici este interzisă fără un acord scris. Încălcările pot fi urmărite penal.